

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΟΥΣΣΑ,
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΕ ΚΑΙ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΗ ΤΟΥ ΚΚΕ
ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΟ
ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΒΙΒΛΟ
ΓΙΑ ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 21/3/2011**

**ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

Αντιλαϊκή επιδρομή ΕΕ - κεφαλαίου στην Κοινωνική Ασφάλιση

Τα δημόσια συνταξιοδοτικά συστήματα, τα συστήματα Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας βρίσκονται στο στόχαστρο του μονοπωλιακού κεφαλαίου σε ολόκληρη την ΕΕ εδώ και πολλά χρόνια, πολύ πριν να ξεσπάσει η καπιταλιστική κρίση. Εδώ και χρόνια τα όργανα της ΕΕ και οι αστικές κυβερνήσεις των κρατών μελών της έχουν εξαπολύσει μία χυδαία συστηματική προπαγάνδα, χρησιμοποιώντας το πρόσχημα των δημογραφικών αλλαγών, ώστε να κατεδαφίσουν τα δημόσια συστήματα κοινωνικής ασφάλισης σε όλα τα κράτη μέλη, ώστε να φτηνύνουν ουσιαστικά ακόμη περισσότερο την τιμή της εργατικής δύναμης, να απαλλαγούν τα μονοπώλια και τα αστικά κράτη από το βάρος των εισφορών και των κοινωνικών παροχών και υπηρεσιών υγείας - πρόνοιας στην εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Ταυτόχρονα προωθούν την επέλαση των ιδιωτικών επιχειρήσεων, των μονοπωλιακών ομίλων σε ένα χρυσοφόρο τομέα δράσης, το κλάδο ασφάλισης, συντάξεων και παροχών υγείας - πρόνοιας.

Το κουτί της Πανδώρας άνοιξε η **Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992** και οι τέσσερις «ελευθερίες» - κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και εργατικού δυναμικού - **που στη χώρα μας ψήφισαν ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΝ, η οποία έχει και τη στήριξη του ΛΑ.Ο.Σ.**

Προπομπό της έντασης της αντιλαϊκής επιδρομής αποτέλεσε η πρωτοβουλία της ΕΕ, των αστικών κυβερνήσεων και της πλουτοκρατίας για σαρωτικές αντεργατικές αλλαγές στην εργατική νομοθεσία, με τίτλο **«Εκσυγχρονισμός της εργατικής νομοθεσίας για την αντιμετώπιση των προκλήσεων του 21ου αιώνα»** που εγκρίθηκε στο Ευρωκοινοβούλιο στις **11 Ιούλη 2007** από τη μεγάλη διαμορφωμένη "Ιερή Συμμαχία" των εκπροσώπων του κεφαλαίου - συντηρητικών - ΕΛΚ, σοσιαλδημοκρατών και φιλελεύθερων. Οι ευρωβουλευτές **του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ΚΕΑ) (DIE LINKE – ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ)** που συμμετείχαν στην Ομάδα GUE/NGL ψήφισαν "λευκό" στο Ευρωκοινοβούλιο, συγκαλύπτοντας την αντεργατική επίθεση της ΕΕ ενάντια στους εργαζόμενους.

Το **ΚΚΕ** καταψήφισε την αντιδραστική **Συνθήκη του Μάαστριχτ** και το αντεργατικό έκτρωμα, με το οποίο κυριολεκτικά κατεδαφίζεται το **Εργατικό Δίκαιο**, θεμελιώδη μισθολογικά, εργασιακά, ασφαλιστικά - συνταξιοδοτικά και κοινωνικά δικαιώματα που κατέκτησαν με πολύχρονους αγώνες και θυσίες η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Αρκεί εδώ να θυμηθούμε τις αντεργατικές νομοθετικές πρωτοβουλίες της ΕΕ, τα ψηφίσματα του ευρωκοινοβουλίου τα προηγούμενα χρόνια, το μπαράζ αντιασφαλιστικών μέτρων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, με τη στήριξη των κομμάτων του κεφαλαίου και του ευρωμονόδρομου, και των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών παρατάξεων ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, και Αυτόνομη Παρέμβαση της ΓΣΣΕ και της ΑΔΕΔΥ, όπως μεταξύ των άλλων δραστική μείωση των συντάξεων, κατάργηση των επιδομάτων Χριστουγέννων και Πάσχα αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, και έπεται συνέχεια.... Να θυμηθούμε την απόφαση του Ευρωδικαστηρίου, που σε συμπαιγνία με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ με τη γενικότερη στήριξη των κομμάτων του κεφαλαίου και τη μεθόδευση που έγινε στα πλαίσια της τριμερούς συνεργασίας αύξησαν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών στο δημόσιο τομέα από 5 έως και 17 χρόνια και μάλιστα με το κίβδηλο πρόσχημα της ισότητας ανδρών και γυναικών.

Να θυμηθούμε ότι τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων των εργαζομένων αποτέλεσαν δεξαμενή για «θαλασσοδάνεια» - πακτωλό των επιδοτήσεων των αστικών κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και στη χώρα μας στους βιομήχανους, τους εφοπλιστές, τους τραπεζίτες. Να θυμηθούμε τη ληστεία των αποθεματικών των ασφαλιστικών που έγινε από τους επιχειρηματικούς ομίλους μέσα από το χρηματιστηριακό τζόγο.

Σήμερα το μονοπωλιακό κεφάλαιο και οι πολιτικοί εκφραστές του στην ΕΕ και τα κράτη μέλη της αξιοποιούν την καπιταλιστική κρίση υπερπαραγωγής και υπερσυσσώρευσης κεφαλαίων για να καταφέρουν την χαριστική βολή στα δημόσια καθολικά συνταξιοδοτικά συστήματα και τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Δίπλα στο εδώ και χρόνια προβαλλόμενο πρόσχημα της γήρανσης του πληθυσμού στην ΕΕ, τώρα προσθέτουν και τις δημοσιονομικές ανισορροπίες, τα ελλείμματα των κρατικών προϋπολογισμών και το δημόσιο χρέος σε μια σειρά χώρες μέλη της ευρωζώνης και της ΕΕ. Ελλείμματα και χρέη για τα οποία δεν ευθύνονται ούτε στο ελάχιστο η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα, που δημιουργήθηκαν για να στηριχτεί και να διασφαλιστεί η καπιταλιστική κερδοφορία.

ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Η ανακοίνωση της Επιτροπής με το «Πράσινο Βιβλίο» για «τα ευρωπαϊκά συνταξιοδοτικά συστήματα» {COM(2010)365 τελικό}, που παρουσίασε στις 7 Ιούλη 2010, σηματοδότησε τη γενικευμένη βάρβαρη επιδρομή της ΕΕ, για την κατεδάφιση των ευρωπαϊκών συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης. Η Επιτροπή ανέλαβε πρωτοβουλία σε έναν τομέα όπου με βάση τις ενοποιητικές κοινοτικές Συνθήκες η ΕΕ δεν έχει αρμοδιότητα. Τα συνταξιοδοτικά συστήματα, τα συστήματα Κοινωνικής Ασφάλισης γενικότερα αποτελούν αποκλειστική αρμοδιότητα και ευθύνη των κρατών - μελών. Η Επιτροπή, προσπαθώντας να δικαιολογηθεί, ανέφερε ότι δεν μπαίνει σε ζητήματα που αφορούν τα όρια ηλικίας ή το ρόλο της ιδιωτικής ασφάλισης. Το ζήτημα είναι όμως ότι με το «Πράσινο Βιβλίο» της Επιτροπής, τη στημένη «δημόσια διαβούλευση» που ακολούθησε στα πλαίσια της «τριμερούς συνεργασίας» - Επιτροπή, Επιχειρηματικές Ενώσεις- BUSINESSEUROPE και Ευρωπαϊκά Συνδικάτα ETUC/CES, ρεφορμιστές και οπορτουνιστές - καθώς και με την πρόσφατη Έκθεση Συμπερασμάτων που ψηφίστηκε στο Ευρωκοινοβούλιο στις 16 Φλεβάρη 2011 για «τα ευρωπαϊκά συνταξιοδοτικά συστήματα», η σκυτάλη πέρασε πάλι στην Επιτροπή που ήδη ανήγγειλε νέα νομοθετική πρωτοβουλία, «Λευκό Βιβλίο» τον προσεχή

Ιούνιο, σηματοδοτώντας την πλήρη κατεδάφιση των συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης ενιαία σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ .

Κεντρική θέση κατέχουν τα αντεργατικά μέτρα για την κοινωνική ασφάλιση στο «**Σύμφωνο για το Ευρώ**» το μετονομασμένο "**Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας**", που αποφασίστηκε στη Σύνοδο κορυφής της ΕΕ, στις 11 Μάρτη και αναμένεται να οριστικοποιηθεί στην επερχόμενη Σύνοδο κορυφής στις 24-25 Μάρτη 2011

Οι προτάσεις της Επιτροπής με το «Πράσινο Βιβλίο», η πρόσφατη Έκθεση του Ευρωκοινοβουλίου, καθώς και οι θέσεις της ένωσης ευρωπαίων βιομηχάνων – «BUSINESSEUROPE» έχουν ενιαία στρατηγική τη κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης και την προετοιμασία για τη διείσδυση των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών σε αυτό το χρυσοφόρο για το κεφάλαιο τομέα και συγκεκριμένα προτείνουν τα εξής :

- Αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, ώστε να ευθυγραμμιστούν με το προσδόκιμο ζωής και ταυτόχρονη αύξηση των ηλικιωμένων εργαζομένων, δουλειά δηλαδή μέχρι τα βαθειά γεράματα.
- Αλλαγή της βάσης υπολογισμού των συντάξεων - από το σύστημα υπολογισμού των καλύτερων μισθολογικά ετών, στο σύνολο του εργασιμου βίου.
- Βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων, με δραστική μείωση των ποσοστών αναπλήρωσης των δημόσιων συντάξεων σύμφωνα με τη στρατηγική της ΕΕ «Ευρώπη 2020».(θα αντιπροσωπεύει το 2,5% του ΑΕΠ για τις συντάξεις και αντίστοιχα 6% για την υγεία, δηλαδή συντάξεις πείνας, προνοιακό επίδομα και άθλιες υπηρεσίες υγείας.)
- Δραστικό περιορισμό των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, καθώς και τη συνταξιοδότηση εύάλωτων ομάδων εργαζομένων - εργαζόμενους με προβλήματα υγείας ή αναπηρίες.
- «Ισότητα στην εξαθλίωση», κατάργηση δηλαδή κάθε διαφορετικού υπολογισμού για τις γυναίκες, με το φαιδρό επιχείρημα ότι κάθε κοινωνική παροχή στις γυναίκες αποτελεί εμπόδιο στην ανταγωνιστικότητα τη κερδοφορία του κεφαλαίου.
- Χειροτέρευση στους όρους μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μεταξύ των συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης διαφορετικών χωρών – μελών
- Έλεγχος των συνταξιοδοτικών συστημάτων - σύνδεση με το πακέτο ρύθμισης του χρηματοπιστωτικού συστήματος.
- Ενοποιημένη προσέγγιση των συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης για τους εργαζόμενους σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ - με βάση το σύστημα των τριών πυλώνων. Αντικατάσταση της σύνταξης με προνοιακό επίδομα , ίσα-ίσα για να προλαβαίνει τις κοινωνικές εκρήξεις, αξιοποίηση των επαγγελματικών ταμείων και γιγάντωση της ιδιωτικής ασφάλισης.
- Φιλόδοξος στρατηγικός στόχος για τους Ευρωπαίους βιομήχανους «BUSINESSEUROPE», και γενικότερα για το κεφάλαιο, είναι η σταδιακή ενσωμάτωση του πρώτου δημόσιου πυλώνα με το δεύτερο, τις επικουρικές συντάξεις και τα επαγγελματικά ταμεία, στην κατεύθυνση να μειωθεί στο ελάχιστο η συμβολή του κράτους στην ασφάλιση και να κυριαρχήσει πλήρως η ιδιωτική

ασφάλιση ως δεξαμενή λαϊκής αποταμίευσης και πηγή κερδοφορίας για τα μονοπώλια.

Αυτούς τους στόχους εξυπηρετούν οι μελέτες βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων των εργαζομένων που είναι σε εξέλιξη με βάση τη κοινή απόφαση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, της Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ΔΝΤ.

Τα αστικά επιχειρήματα που προβάλλουν τα όργανα της ΕΕ –Συμβούλιο, Επιτροπή, Ευρωκοινοβούλιο και τα κόμματα του κεφαλαίου για να ισοπεδώσουν τα δημόσια συστήματα κοινωνικής ασφάλισης είναι κίβδηλα:

- Οι ισχυρισμοί της Επιτροπής ότι η αναλογία εργαζομένων το 2060 από 1:4 που είναι σήμερα θα μειωθεί σε 1:2 είναι διάτρητοι, αφού δε στηρίζονται σε καμία αξιόπιστη επιστημονική μελέτη. Επιπρόσθετα δεν παίρνει υπόψη μία μεγάλη σημασίας παράμετρο που είναι ο μεγάλος αριθμός οικονομικών μεταναστών που ζουν και δουλεύουν στην ΕΕ, κατά κανόνα κάτω από άθλιες συνθήκες εκμετάλλευσης.
- Η μαζική ανεργία, με ποσοστά 38 – 40% για τους νέους, ρεκόρ των 30 τελευταίων χρόνων στην Ελλάδα, την Ισπανία κ.α., με καταμετρημένους 22,2 εκατ. άνεργους στα 27 κράτη μέλη της ΕΕ (ενώ η πραγματική κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη) αποτελεί μάλιστα του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, με οδυνηρές επιπτώσεις στα δημόσια ασφαλιστικά συνταξιοδοτικά συστήματα υποβαθμίζεται σκόπιμα από την Επιτροπή.
- Να θυμηθούμε ακόμη ότι «εισφοροδιαφυγή» και η «εισφοροκλοπή» ανέρχεται στα 6 δις. ευρώ το χρόνο στην Ελλάδα και αντιστοιχεί στο 25% των Ελλήνων εργαζομένων και στο 35% περίπου των μεταναστών στον ιδιωτικό τομέα, που είναι ανασφάλιστοι. Επιπρόσθετα, από τα «stage», **μόνο** στο δημόσιο τομέα χάνονται 1,1 δις ευρώ το χρόνο.
- Η δημογραφική γήρανση του πληθυσμού στην ΕΕ. Η αύξηση του προσδόκιμου ζωής αντιμετωπίζεται σαν πρόβλημα για την αστική τάξη και γι' αυτό πρέπει να «τιμωρείται» με περισσότερα χρόνια δουλειάς. Η τεράστια παραγωγικότητα της εργασίας, οι υλικές προϋποθέσεις καλύτερης διαβίωσης που έχει δημιουργήσει η εργατική τάξη με το σκληρό μόχθο της επί δεκαετίες, πρέπει να μετατραπεί όχι σε καλύτερευση των συνθηκών ζωής της εργατικής τάξης, αλλά σε μεγαλύτερα κέρδη για την πλουτοκρατία.

Με δυο λόγια, όλες οι συστάσεις της Επιτροπής περιλαμβάνονται στο "Σύμφωνο για το Ευρώ" και στην Ελλάδα ήδη είναι σε πορεία υλοποίησης με βάση τον αντεργατικό νόμο 3863/2010 με τίτλο «*Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις*» που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ στις 15 Ιούλη 2010 στην Ελληνική Βουλή και έπεται συνέχεια.....

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΚΕ - ΟΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΠΑΛΗΣ

Το ΚΚΕ αντιμετωπίζει την Κοινωνική Ασφάλιση, με γνώμονα την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της εργατικής - λαϊκής οικογένειας. Η πρότασή του ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων, στην επιτακτική ανάγκη να μπει φρένο στη σημερινή κατάσταση και να αποσπαστούν ορισμένες κατακτήσεις. Ταυτόχρονα, εντάσσεται στη συνολική του πρόταση για ένα διαφορετικό δρόμο εξέλιξης και ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας, που στηρίζεται στην αντίληψη ότι

πρωταγωνιστής είναι ο εργαζόμενος και επομένως πρέπει να είναι και αποδέκτης της. Αυτό απαιτεί ο λαός να έρθει σε συνεπή αντιπαράθεση και σε ρήξη με το μεγάλο κεφάλαιο, τα μονοπώλια.

Εντάσσεται στην αντίληψή του ότι ο πλούτος της χώρας παράγεται αποκλειστικά από τον εργαζόμενο, ότι είναι λαϊκή περιουσία. Ότι η λαϊκή οικονομία μπορεί στην πορεία να γίνει πραγματικότητα με την πάλη του λαού και την ανατροπή του συσχετισμού δύναμης ως το επίπεδο της εξουσίας. **Σ' αυτές τις συνθήκες είναι δυνατή η αξιοποίηση όλων των δυνάμεων που βρίσκονται σε παραγωγική ηλικία, η εξασφάλιση της πλήρους - σταθερής εργασίας, η αντιμετώπιση της μάστιγας της ανεργίας.**

Το ΚΚΕ παλεύει για δημόσια, καθολική, υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση, για την οικοδόμηση ενιαίου συστήματος που περιλαμβάνει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τις υπηρεσίες πρόληψης και αποκατάστασης της υγείας, τις παροχές και υπηρεσίες Κοινωνικής Πρόνοιας.

- **Πλήρη ασφαλιστική κάλυψη εργαζομένων - ανέργων και των εργαζομένων με μερική απασχόληση – Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους χωρίς όρους και προϋποθέσεις**

Η προστασία των ανέργων και των οικογενειών τους επιβάλλει την πλήρη ασφαλιστική, ιατροφαρμακευτική νοσοκομειακή κάλυψη, την αύξηση των προνοιακών - κοινωνικών παροχών και την αναγνώριση του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου. Η επιδότηση της ανεργίας να καθοριστεί στα 1.120 ευρώ.

- **Χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης**

Οι εργαζόμενοι πρέπει να απορρίψουν την κυρίαρχη λογική ότι τα ασφαλιστικά ταμεία στηρίχτηκαν στην τριμερή χρηματοδότηση.

Πέρα από το γεγονός ότι και οι δύο πηγές (κρατικός προϋπολογισμός, εισφορά εργοδοσίας) προέρχονται από την υπεραξία που παράγουν οι εργαζόμενοι στις συνθήκες της ταξικής εκμεταλλευτικής κοινωνίας, το σύστημα της τριμερούς χρηματοδότησης δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Το κράτος ουδέποτε τήρησε τις υποχρεώσεις που ανέλαβε το ίδιο, αλλά και η εργοδοσία σε ένα μεγάλο μέρος δεν κατέβαλε τα νόμιμα. Επιπλέον το αστικό κράτος, με τις συγκεκριμένες επιλογές και πρακτικές, τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και της ΝΔ, λήστεψε και ληστεύει τα ασφαλιστικά ταμεία χρησιμοποιώντας τα αποθεματικά τους.

Να μην επιβληθεί **καμία πρόσθετη επιβάρυνση στους ασφαλισμένους για τον κλάδο της σύνταξης, να ικανοποιηθεί το δίκαιο αίτημα της μείωσης του ποσοστού της συμμετοχής των εργαζομένων, στην προοπτική της απαλλαγής τους από τις ασφαλιστικές εισφορές.**

Κατάργηση των εισφορών των ασφαλισμένων στον κλάδο Υγείας και των πληρωμών των ασφαλισμένων στο σύστημα Υγείας. Διεκδικούμε την **επιστροφή των «κλεμμένων», των τεράστιων ποσών που οφείλει η εργοδοσία και το κράτος προς τα ασφαλιστικά ταμεία.** Κατάργηση των εισφορο-απαλλαγών των επιχειρήσεων, πάταξη της εισφορο-διαφυγής. Να αποδώσει το κράτος τις οφειλές που αφορούν στην άσκηση της λεγόμενης κοινωνικής πολιτικής (π.χ. προγράμματα εξυγίανσης και πρόωρων συνταξιοδοτήσεων στις «προβληματικές επιχειρήσεις»).

Άμεση απόσυρση των αποθεματικών των Ταμείων από το χρηματιστηριακό και τραπεζικό τζόγο, κάλυψη των απωλειών από το κράτος. Η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων προϋποθέτει εξασφάλισή τους από κάθε πιθανό κίνδυνο.

- **Όρια ηλικίας - προϋποθέσεις συνταξιοδότησης**

Η πάλη για τη μείωση του ορίου ηλικίας, την αύξηση των συντάξεων, τη γενικότερη βελτίωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης πατάει γερά στην αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και την αύξηση του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι. Ρεαλιστικό και εφικτό είναι αυτό που αντιστοιχεί στις ανάγκες και τα συμφέροντα των λαϊκών δυνάμεων.

Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, για τους μισθωτούς, τους αγρότες, τους αυτοαπασχολούμενους να μην ξεπερνούν τα **60 χρόνια για τους άνδρες και τα 55 για τις γυναίκες, τα 55 και τα 50 αντίστοιχα για τους εργαζόμενους στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα. Μειωμένο όριο συνταξιοδότησης κατά 5 χρόνια για τη γυναίκα με ανάπηρο παιδί ή σύζυγο.**

Επαναφορά της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα

Άρρηκτα συνδεδεμένα με τα συνταξιοδοτικά συστήματα και την κοινωνική ασφάλιση είναι τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την υγεία και την πρόνοια.

Οι στόχοι πάλης για την Υγεία – Πρόνοια καθορίζονται και εξειδικεύονται με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες και τα δικαιώματα, στη βάση της διαμορφωμένης πρότασής μας για το Ενιαίο, Καθολικό, Αποκλειστικά Δημόσιο και Δωρεάν σύστημα Υγείας – Πρόνοιας.

Η πρότασή μας για υπηρεσίες υγείας – πρόνοιας σύγχρονες, αναβαθμισμένες, σύμφωνα με τις σημερινές δυνατότητες της επιστήμης και της τεχνολογίας, βασίζεται στο γεγονός ότι οι εργαζόμενοι παράγουν τον πλούτο και επομένως έχουν δημιουργήσει τις προϋποθέσεις να τους επιστρέφεται, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, ένα μέρος απ' αυτόν με τη μορφή υπηρεσιών υγείας – πρόνοιας.

Απαντάει στο βασικό επιχείρημα των δυνάμεων του κεφαλαίου, ότι ο εργαζόμενος «κοστίζει», πάνω στο οποίο επένδυσαν ιδεολογικά, προκειμένου να υιοθετηθούν τα μέτρα που παίρνουν σαν «αναγκαίο κακό». Αυτό είναι κρίσιμο ζήτημα γιατί σχετίζεται και με την αντίληψη της «ρεαλιστικότητας» που προσπαθούν να μπολιάσουν τη συνείδηση των εργαζόμενων. Η διαπάλη σ' αυτό το ζήτημα – ποιος παράγει, ποιος και τι δικαιούται – αποτελεί κρίκο για τη χειραφέτηση των λαϊκών στρωμάτων από την αστική αντίληψη.

Ιδιαίτερος προσανατολισμός από την κοινωνική άποψη χρειάζεται στην νεολαία και τις γυναίκες στα πλαίσια της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, της λαϊκής οικογένειας. Είναι αυτοί που ιδιαίτερα θίγονται και πάνω τους δοκιμάζονται και εφαρμόζονται τα αντιλαϊκά μέτρα.

Κοινό μέτωπο πάλης για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης

Οι απεργιακές κινητοποιήσεις, οι συγκεντρώσεις και τα συλλαλητήρια το τελευταίο 15μηνο στην Ελλάδα, καθώς και τα θετικά βήματα συσπείρωσης και οργάνωσης της ταξικής πάλης των εργαζομένων μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ, της ΠΑΣΕΒΕ, της ΠΑΣΥ, της ΟΓΕ, του ΜΑΣ και η δράση στους τόπους δουλειάς, στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, κόντρα στην εργοδοτική τρομοκρατία και τους αστικούς μηχανισμούς καταστολής αποτελούν τη συμβολή του Κόμματος, αλλά και γεννούν αυξημένα καθήκοντα και υποχρεώσεις για τους κομμουνιστές, τους εργάτες, τις εργάτριες, τους εργαζόμενους για την αναβάθμιση της ταξικής πάλης.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες είναι επιτακτική ανάγκη η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, οι νέοι να συνειδητοποιήσουν το βάθος και την αγριότητα της ταξικής επίθεσης του κεφαλαίου και του πολιτικού του προσωπικού που είναι σε εξέλιξη. Η αντιλαϊκή πολιτική δεν έχει ημερομηνία λήξης. Ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης μόνο δεινά και βάσανα μπορεί να φέρει για την εργατική - λαϊκή οικογένεια.

Η ίδια η ζωή και οι εξελίξεις αναδεικνύουν σήμερα περισσότερο από ποτέ την ανάγκη της αντιμπεριαλιστικής - αντιμονοπωλιακής πάλης, την αναγκαιότητα ενός άλλου δρόμου ανάπτυξης κόντρα στη μονοπωλιακή κερδοφορία, με επίκεντρο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Καμία διαχειριστική λύση στα πλαίσια του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και ανάπτυξης δεν μπορεί να διαμορφώσει φιλολαϊκή διέξοδο απ' την κρίση, αν δεν θίγει τα συμφέροντα και τη κερδοφορία των μονοπωλιακών επιχειρηματικών ομίλων, την εξουσία του κεφαλαίου.

Οι προτάσεις διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τη ΝΔ και τον ΛΑ.Ο.Σ., (διαχωρισμός του χρέους σε «νόμιμο» και «παράνομο» αναδιάρθρωση του χρέους, ευρωομόλογο, κ.α.) που ανάγουν σε μείζον το δημόσιο χρέος, κρύβουν συνειδητά την πολιτική που το δημιούργησε και στο όνομα της αντιμετώπισής του καλούν το λαό να συνυπογράψει την καταδίκη του σε μέτρα που ρίχνουν στα κατώτατα όρια την τιμή της εργατικής δύναμης. Στην ίδια ρότα κινείται και ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος με τις διαχειριστικές προτάσεις του σπέρνει αυταπάτες στους εργαζόμενους, συγκαλύπτει τον πολιτικό υπαίτιο για τη σημερινή βαρβαρότητα που βιώνει ο λαός και νομιμοποιεί την κυβερνητική προπαγάνδα.

Το χρέος δεν είναι η αιτία, αλλά αποτέλεσμα της καπιταλιστικής κρίσης, της αντιλαϊκής πολιτικής της πλουτοκρατίας.

Η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα δεν πρέπει να πληρώσουν ούτε ένα σεντς για το χρέος. Γιατί το χρέος το γέννησε η αντιλαϊκή πολιτική της πλουτοκρατίας, το γέννησε ο ανταγωνισμός του κεφαλαίου, το γέννησαν οι αντιπαραγωγικές δαπάνες, τα ΝΑΤΟϊκά επιθετικά εξοπλιστικά προγράμματα, το γέννησαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, το γέννησαν οι φοροαπαλλαγές, ο πακτωλός επιδοτήσεων των επιχειρηματικών ομίλων κ.λπ.

Για εμάς το χρέος είναι όλο παράνομο και ως τέτοιο πρέπει να θεωρηθεί στη συνείδηση του ελληνικού λαού. Δεν αναγνωρίζουμε ούτε ένα ευρώ από αυτό που λέγεται χρέος. Όμως, η πάλη κατά του χρέους είναι δεμένη για εμάς με την πάλη κατά του κεφαλαίου.

Τώρα πρέπει με ενιαίο αποφασιστικό αγώνα η εργατική τάξη, οι αυτοαπασχολούμενοι και οι φτωχοί αγρότες να ενώσουν τις δυνάμεις τους, να αντεπιτεθούν, να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Πάλι για την ανασύνταξη του ταξικού εργατικού κινήματος για να γίνει πιο αποτελεσματική η πάλη των

εργαζομένων. Να αναχαιτίσουν τα μέτρα, να ανατρέψουν την αντιλαϊκή πολιτική και τους φορείς της. Να ενδυναμώσουν τον αντιμπεριαλιστικό - αντιμονοπωλιακό αγώνα για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων. Τώρα κοινό μέτωπο πάλης για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης, που να υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες και όχι την κερδοφορία των μονοπωλίων. Πάλι για να ανοίξει ο δρόμος για τη Λαϊκή Εξουσία τη Λαϊκή Οικονομία για να περάσει ο παραγόμενος πλούτος στους παραγωγούς, στους εργαζόμενους και να αξιοποιηθεί για την ευημερία της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.